

ကျွန်ုပ်သိသော ကုရ်ဘာနီ-

ကျွန်ုပ်သည် အစ္စလာမ် သာသနာ၌ စတင်မွေ့လျော်သည့် အသက် ၁၅ နှစ်သား အရွယ်မှစ၍- အစ္စလာမ်သာသနာ၏ အဆုံးအမ ဓလေ့ထုံးတမ်းများကို ကြားဘူးနားဝ ရှိသမျှ လိုက်လံစူးစမ်းလေ့ ရှိပေသည်။ ထိုသို့ စူးစမ်းသောတတ် သူအဖို့ မစူးစမ်းသူများထက် ကြားဘူးနားဝများမှာ ပိုမည် ထင်ပါသည်။

ထိုသို့သော စူးစမ်းလေ့လာမှုများတွင် အရပ်ထဲမှ ကြားဘူးနားဝ အဆိုများနှင့် အစ္စလာမ်သာသနာ၏ အဓိက ပင်မ လက်ခံ ထားသည့် ကုရ်အံကျမ်းတော်မှ သွန်သင်မှုများသည်- ကိုက်ညီသည်လည်း ရှိ၏။ ကိုက်ညီ သယောင်နှင့် လွဲချော်နေသည် လည်း ရှိ၏။ လုံးဝ ဥသံလွဲချော်နေသည်များလည်း ရှိ၏။ ထိုသို့တွေ့ရှိရသည့် အကြောင်းအရာများမှ လွဲချော် နေသည်များကို ကျွန်ုပ်၏ အမြင်၊ ကျွန်ုပ်၏ ရှုဒေါင့်မှ တင်ပြလိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်မိ၏။ တင်ပြခဲ့သည်များ ရှိခဲ့၍၊ ဆက်လက် တင်ပြဦးမည်လည်း ဖြစ်၏။

ယခုစာအုပ်ငယ်တွင်- အစ္စလာမ်လောကနှင့် အခြားသော ပတ်ဝန်းကျင် အမြင်များမှ ကွဲလွဲနေသည့် ကုရ်ဘာနီ ကိစ္စအား တင်ပြအပ်ပေသည်။

မြန်မာ ဗုဒ္ဓဘာသာ အများစု သိသော ကုရ်ဘာနီ

ကုရ်ဘာနီ ဆိုသည်သော စကားလုံးကို အစ္စလာမ် သာသနာဝင်များ သာမက၊ အစ္စလာမ် သာသနာဝင် မဟုတ်သူ များ စွာကပင် ရင်းနှီးစွာ သိသော စကားလုံး ဖြစ်ပေသည်။ စေ့စပ်သေချာစွာ လေ့လာထားသော၊ လူနည်းစုမှ အပ အများစုကြီး၏ ကြားတွင် နားလည်သည့် အဓိပ္ပါယ်သည်ကား တူအံ့မထင်။

အစ္စလာမ် သာသနာဝင် မဟုတ်သူများမှ ယေဘုယျ အများစုကြီးက ကုရ်ဘာနီ ဟူသည် မူဆလင် ကုလားများ၏ နွားလှီးသည့် အက်ပွဲတော်ကို ခေါ်သည်ဟု နားလည်ထားကြ၏။

ထိုသို့ နားလည်ခြင်း အတွက် အပြစ် မြင်စရာလည်း မရှိပါပေ။ ရိုးသား၍ စာပေဗဟုသုတ မနံ့စပ်သူ အများစုသည် သူတို့၏ အမြင်ကို -အမြင် အတိုင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောတတ်ကြသည်မှာ ဓမ္မာပင် မဟုတ်တုံလော။

အချို့သော စာစာနာနာ ရှိသည့် သူများက မည်သည့် အရပ်ဒေသမှ ကြားဘူးသည် မသိသော တရားတပုဒ်ကိုပင် ပြော ကြသည် ရှိ၏။ ၎င်းမှာ- “မူဆလင်တွေကို သူတို့ ဘုရားက နွားတွေ၊ သတ္တဝါတွေကို လှီးသတ်ခိုင်းတာ မဟုတ်၊- အမှန် တကယ်တော့ မင်းတို့တွေ ရဲရဲတောက် မီး ဖုတ်ထားတဲ့ သံပြား (သံချောင်း) ကို နင်းနိုင်မှ- အဲဒီ ရဲရဲတောက် သံပြား (သံ ချောင်း)ကို နင်းပြီး နွားကို လှီးကြလို့ မှာခဲ့တာ။ တနည်းအားဖြင့် သူတို့ရဲ့ ဘုရားက သူတို့တွေ နွားမလှီးရလေအောင် ပြောခဲ့ တာ၊ လူဆိုတာက အခက်သား သူတို့ လုပ်ချင်တာ ဆိုရင်- ဘုရားရဲ့ စကားကို နားထောင်ကြတာ မဟုတ်ဘူး။” ဟူ၏။-

မည်သည့် အရပ်မှ လာသည့် ဇာတ်လမ်း ဖြစ်သည်ကို ကျွန်ုပ် မသိ၊ ထို စကားကို ကျွန်ုပ်၏ ငယ်ရွယ်စဉ် ဘဝ ညီအစ်ကို ဗုဒ္ဓ ဘာသာများကြား၌ မကြာခဏ ကြားဘူးခဲ့၏။ ထိုစကားစဉ်ကို ကြားဘူးခဲ့စဉ်က ကျွန်ုပ် အနေဖြင့် မည်သို့မျှ သုံးသပ်မိခဲ့ပေ။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် အစွလာမ် စာပေများကို မိမိကိုယ် မိမိ ယုံကြည် စိတ်ချလောက်သည် အထိ လေ့လာပြီးသော အရွယ်တွင်၊ မြန်မာနိုင်ငံ၌ အမည်နာမ ကြီးခဲ့သော စာရေးဆရာကြီး တစ်ဦးက ကုန်ဘာနီနေ့တွင် ကျွန်ုပ်အိမ်သို့ အလည်လာ၍၊ ထို ရဲရဲ တောက် သံပြားနင်း တရားကို ပြောပြန်ပါသည်။ ဤအချိန်၌ ကျွန်ုပ် မအံ့ဩဘဲ မနေနိုင်တော့ချေ။ ထိုဆရာကြီး အနေဖြင့် သူသည် အစွလာမ် သာသနာဝင်များ နွားလှီးသတ်၍ အလှူပေး ကြကြောင်းကို နားလည်မှု ရှိကြောင်း အမြင်မလွဲကြောင်း စေတနာကို ပြဟန်ရှိပေ၏။

သို့သော်-ဤမျှ စာပေအရာ၌ ကျော်ကြားသော၊ မြန်မာ စာဖတ် ပရိတ်သတ်များ အတွက် လျှမ်းလျှမ်းတောက် ဝတ္ထုများကို ရေးသားသော၊ စာပေနဲ့စပ်သည်ဟု ကျွန်ုပ် သတ်မှတ်ထားသော၊ (အများတကာ ကလည်း သတ်မှတ် ပေလိမ့်မည်) ဆရာကြီး တစ်ဦး အနေဖြင့် ဤမီးရဲရဲတောက် သံပြားနင်း နွားလှီး ဝတ္ထုကို အစွလာမ် သာသနာမှ ကိုးကွယ် ယုံကြည် သည့် ဘုရားရှင်၏ ဟောစကားဟု လက်ခံ ယုံကြည်ထားသည်ကို အံ့ဩ ဝမ်းနည်း၍ မဆုံးပေ။

သို့ဖြင့် ထိုတရားသည် မည်သည့် အရပ်မှ ဆင်းသက် လာပါသနည်း ဟု စောကြောမိသောအခါ၊ လွတ်လပ်ရေး မရမီ- မြန်မာ နိုင်ငံသို့ အလူး အလှိုင့် ဝင်လာခဲ့သော စာမတတ် ပေမတတ် ဟိန္ဒူ ဇာတ်ပျက် ဆရာတစ်ချို့ ၏ ထွင်လုံးများသာ ဖြစ်သည်ဟု သိလာရပေတော့သည်။ ထိုသူတို့သည်- သူတို့ ဟိန္ဒူဘာဝတွင် ရပ်တည်ခဲ့စဉ်က မီးနင်းသော ဓလေ့များ ရှိခဲ့သည်။ ၎င်းမှ ဇာတ် ပျက်လာသော အခါတွင်လည်း သူတို့ခိုလှုံရာ ဘာသာရေး ခေါင်းစဉ်အောက်၌ သူတို့၏ ယုံကြည်ချက်မှာ မည်မျှ ခိုင်မာ ကြောင်း၊ မီးနင်းခြင်း၊ ခါးဖြင့် အသားအရေကို လှီးပြခြင်းများ ဆက်လက် ပြုလုပ်ခဲ့ဆဲ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ပြ သည်များကို ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင် ၁၉၉၅၊ ၉၆ အထိ အချို့နေရာများတွင် (အစွလာမ် ခေါင်းစဉ်အောက်၌) မြင်တွေ့ ခဲ့ရပေသည်။ ထိုလူသားများ၏ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အလားတူ မီးရဲရဲတောက် သံပြားနင်း နွားလှီးတရားကို ကြားဘူးခဲ့ရပေသည်။ ထိုသို့သော အကြောင်းအရာများကို တရားဟု မှတ်လျက် လွတ်လပ်ရေး ရပြီးစ ကာလများဆီက စာထက်အက္ခရာ တင်ခဲ့ဟန်လည်း ရှိပေသည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း ရေးမှီနောက်မှီ စာရေးဆရာကြီး တစ်ဦး အနေဖြင့် ခိုင်ခိုင်မာမာ ယုံကြည်လက်ခံ ပြောဆိုခြင်းကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် နားဖြင့် ဆတ်ဆတ် ကြားရသည် မဟုတ်တုံလော။ အမှန်ကိုဆိုသော် ၎င်းသည် အစွလာမ် သာသနာမှ ဟော ပြော သွန်သင်သော တရား လုံးဝ (လုံးဝ) မဟုတ်ပေ။

ကြိုတင် ဆုံးဖြတ်သည့် စိတ်

ကိုးကွယ်သည့် ဘာသာတရား ခေါင်းစဉ်တူ အောက်၌ပင် ဂိုဏ်းအယူအဆ မတူလျှင် အချင်းချင်း ပုတ်ခတ်မှုများ၊ တစ်ဦး၏ လုပ်ဆောင်မှုကို အခြား တစ်ဦးက နားလည်သည်ထိ လေ့လာခြင်းမရှိဘဲ အပြစ်မြင်လိုဇော ကြိုတင် ဆုံးဖြတ်သည့် စိတ်ဖြင့် ဝေဖန်ခြင်းများ ရှိနေစမြဲပင်။ သို့ဖြစ်ရကား- သူ့ အသက်သတ်ခြင်း ဟူသည် သတ္တဝါအားလုံး မည်၏ဟု- ဗုဒ္ဓဂေါတမ မတိုင်မှီ ကပင် ရှိနေခဲ့သော ဂရုဓမ္မ သီလအား ဗုဒ္ဓဂေါတမက ဟောကြားခဲ့ ပါသည်ဟု နှလုံး ပနက်ရိုက် ရိုးရာ အစဉ်အလာဖြင့် လက်ခံ ကြီးပြင်းလာခဲ့သော မြန်မာဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်များ၏ မျက်လုံး၌၊ အစွလာမ် သာသနာဝင်တို့၏ နွားလှီးသတ် ဘာသာရေး ပွဲတော်ကြီး ဆင်နွဲ့နေသည့် လုပ်ဆောင်ချက်ကို မျက်လုံးဒေါင့်ကျိုးနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ (ဂရုဓမ္မသီလတွင်- ငါးပါး သီလ၊ မင်းကျင့် တရား ဆယ်ပါး၊ သင်္ဂဟတရားလေးပါး၊ အပရိယာနိကာယတရား ခုနစ်ပါး--- တို့ပါဝင်ပေသည်။- ရွှေဟင်္သာ ဆရာတော်ရေး ဂရုဓမ္မသီလဝတ္ထု)။

အမှန်စင်စစ် နွားလှီးသတ်ခြင်းသည် ဘာသာရေး ပွဲတော် မဟုတ်ပေ။ နွားဖြစ်စေ၊ ဆိတ်ဖြစ်စေ-- အသားတို့မှာ အလှူ ဝတ္ထုသာ ဖြစ်ပေသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ညီအစ်ကို မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် သတ္တဝါများကို အလှူဝတ္ထု အဖြစ် သတ်မှတ်၍ ရဟန်းခံ ရှင်ပြု မင်္ဂလာ၊ ကင်ပွန်းတပ် နားသ မင်္ဂလာ၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာနှင့် အလှူ မင်္ဂလာ မျိုးစုံတွင် ထည့် ထည့် ဝါဝါ ဧည့်ခံ ကျွေးမွေးကြ၏။ ထိုအလှူ၌- ကျွဲ၊ နွား၊ ဆိတ်၊ ဝက်၊ ကြက်၊ ဘဲ၊ သားငါးတို့မှာ- အလှူ မဟုတ်ချေ။ ရဟန်းခံ

ရှင်ပြုခြင်း၊ မင်္ဂလာဆောင်ခြင်း၊ ကင်ပွန်းတပ် နားသ ခံယူခြင်း- စသည်များ သည်သာ အလှ သို့မဟုတ် ပြုလုပ်ကျင်းပလိုသော အကြောင်းရင်းများ ဖြစ်၍၊ ထို၌ အသားငါးတို့မှာ ဧည့်ခံ ကျွေးမွေးခြင်း ဆိုင်ရာ အဖြည့်ခံ ဝတ္ထုများသာ ဖြစ်ပေ၏။ တနည်း အားဖြင့် ဧည့်ခံ ကျွေးမွေးမည့် ဝတ္ထု မရှိ၊ မပြည့်စုံလျှင် ထည်ထည်ဝါဝါ ကျွေးမွေးနိုင်သော အလှ တစ်ခု ဖြစ်လာမည် မဟုတ် သည်က မှန်၏။ သို့သော် ထိုအသားငါး အလှဝတ္ထုများသည် အလှ၏ ခေါင်းစဉ် များ မဟုတ်ပေ။

အလားတူပင်- အစွလာမ် သာသနာတွင်လည်း - အလှ ဝတ္ထုသည် လှအိန်းရခြင်း၏ ခေါင်းစဉ် မဟုတ်ချေ။ လှအိန်းရာ၌ ကျွေး မွေးသော အလှ ဝတ္ထုသာ ဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းကို-

အလှဝတ္ထုသားကောင်များ၊ ၎င်းတို့ကို သင်တို့အတွက် အလှဟုအရှင်၏ အမှတ်သညာများမှ စီမံထား၏။ ၎င်း၌ သင်တို့ အတွက် ကောင်းကျိုးရှိ၏။ ၎င်းတို့အား စီတန်းထားသော အခါ ထိုအပေါ်၌ အလှဟုအရှင်၏ ဂုဏ်တော်ကို သတိရ ဆင်ခြင် လော့၊ ၎င်းတို့၏ နံဘေးသည် လဲကျသည် ရှိသော်၊ ထိုမှ စားသုံးကြလော့၊ ရည်ရွယ်ထားသူများနှင့် ဖုံးတောင်း ယာစကာများ ကို ကျွေးမွေးကြလော့၊ သင်တို့သည် ကျေးဇူးသိတတ်အံ့သောငှာ ငါသည် ၎င်းတို့အား ဤသို့ သင်တို့၏ အသုံးခံ ဖြစ်စေ၏။ (၂၂: ၃၆)

၎င်းတို့၏ အသား၊ ၎င်းတို့၏ အသွေးများသည် အလှဟုအရှင်ထံသို့ ရောက်သည်မဟုတ်၊ သို့ရာတွင် သင်တို့၏ စည်းစောင့် ခြင်းသည်သာ အရှင်ထံသို့ ရောက်၏။ သင်တို့အား လမ်းညွှန်ပေးခြင်း၌ အလှဟုအရှင်၏ ကြီးကျယ်မှုကို သတိရအံ့သောငှာ အရှင်သည် ၎င်းတို့ကို သင်တို့၏ အသုံးခံ ဖြစ်စေ၏။ ကောင်းမွန်သူတို့အား သတင်းကောင်းပါးလော့။ (၂၂: ၃၇)

ဤနေရာ၌ ရှင်းစရာ အနည်းငယ်ရှိသည်မှာ- ၂၂:၃၆ တွင်

(၁) အလှဘုဒ်န (အလှဝတ္ထုသားကောင်) ဟူသည့် အဓိပ္ပါယ်မှာ- ကိုယ်ထည်ဟု ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် ဆရာတော်ကြီး အများစုက ထို ကိုယ်ထည် ဆိုသည်မှာ- ကုလားအုပ်၏ ကိုယ်ထည်ဟု သတ်မှတ်လျက်- ကုလားအုပ် တိရိစ္ဆာန်များဟု ပြန်ဆို ကြပေသည်။

(၂) ၎င်းတို့အား စီတန်းထားသော အခါ- ဆိုသည်မှာ သတ်ရန် စီတန်းထားခြင်း မဟုတ်ချေ။ အလှပြုလုပ်မည့် အခြားသော စားသောက်ကုန်များ ကဲ့သို့ စားရင်းတွင် စီတန်း၍ စားရင်းထည့်ဝင်ထားသော အခါဟု ဆိုလိုပေသည်။

(၃) အလှဟုအရှင်၏ ဂုဏ်တော်ကို သတိရဆင်ခြင်လော့ ဆိုသည်မှာ- ထိုသတ္တဝါအား လှီးသတ်၍ အလှဟုအရှင်အား ယဇ်ပူဇော်လော့ဟု ဆိုလိုခြင်း လုံးဝ (လုံးဝ) မဟုတ်ပေ။ ထိုစကားလုံးသည် ယဇ်ပူဇော်ပသ ခြင်းအား အဓိက တားမြစ်သော ဆုံးမသွန်သင်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းတို့မှာ-

(က) ရှေ့ဟောင်း ရိုးရာများကို ပါယ်ဖျက်ခြင်း

ရှေးရိုးရာ အာရပ်တို့သည် ဗဟီရားဟ် “နို့ရည် အတွက် ပူဇော်လျက် လှူထားသော တိရိစ္ဆာန်များ၊” ဆာအိဘတ် “ရိုးရာ အယူဖြင့် ဘေးမဲ့ပေးထားသော တိရိစ္ဆာန်များ၊” ဝဆီးလဟ် “အမနစ်ကြိမ် ဆက်တိုက်မွေး သောကြောင့် ဘေးမဲ့ပေးထားသော ကုလားအုပ် အမများ၊” ဟမ်း “သတ်မှတ်ထားသည့် အရေအတွက် ပြည့်အောင် မျိုးစပ် ပြီးဖြစ်၍ ဘေးမဲ့ ပေးထားသော ကုလားအုပ် အထီးများ၊” ကို ရိုးရာ ဓလေ့အရ ပူဇော်ပသထားကာ စားသောက်သည့် ဝတ္ထုစာရင်းတွင် မထည့်သွင်းရဲကြချေ။ အလှဟုအရှင်သည် ထိုရှေးရိုးစွဲ ရိုးရာပသမှုကိုလည်းကောင်း ထိုသားကောင် ဝတ္ထုတို့အား အမြတ်တနိုး ထားခြင်းကို လည်း ကောင်း ပါယ်ဖျက်ပေသည်။ (၅:၁၀၃)။

သို့သော် ရိုးရာအစွဲ ရှိသူများ အနေဖြင့် မူလရိုးရာ နတ်ဘုရားအား ကြောက်သော စိတ်မှာ မကုန်နိုင်သေးချေ။ သို့အတွက် ထိုနတ်ဘုရားများထက်- အလ္လာဟ်အရှင်၏ စကားကို ပို၍ အလေးထားရန် အတွက်- အလ္လာဟ်၏ ဂုဏ်တော်အား သတိရ ဆင်ခြင်လော့ဟု၊ စားရမည့် အရာအား စားစရာဝတ္ထုဟုသာ သတ်မှတ်ရန် ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

(ခ)ယဇ်ပူဇော်မှုအား ပါယ်ဖျက်ခြင်း

အကယ်၍ ထိုသတ္တဝါတို့အား ယဇ်ပူဇော်သော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် လှီးသတ်သော် အစ္စလာမ် သာသနာဝင်တို့ အတွက် စားခွင့် မရှိချေ။ (၅:၃)။ ထို့ကြောင့် ၂၂:၃၆ တွင် - အလ္လာဟ်အရှင်၏ ဂုဏ်တော်အား ဆင်ခြင်စေခြင်းမှာ- ယဇ်ပူဇော်ခြင်း မဖြစ်စေရန် နှင့် အစ္စလာမ် သာသနာဝင်များ စားသုံးနိုင်စေရန်- ထိုအလှူဝတ္ထုသားကောင်များ၏ နံဘေးသည် လဲကျသော် ထိုမှ စားသုံးကြ လော့၊ ရည်ရွယ်ထားသူများ- ဖုံးတောင်း ယာစကာများကို ကျွေးမွေးလော့၊ --- ၎င်းတို့ သည် သင်တို့၏ အသုံးခံများ ဖြစ်စေ၏။ ဟု ဆိုအတိအကျ ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(ဂ)စေတနာ သုံးတန်ပြတ်စေရန်

အစ္စလာမ် သာသနာတွင် စေတနာ သုံးတန် မပြတ်ဘဲ လှူဒါန်းခြင်းကို လုံးဝ အားမပေးချေ။ ထိုအချက်ကို ၂:၂၆၃ တွင် ကောင်း မှန်စွာပြောဆို၍ စာနာ ခွင့်လွှတ်ခြင်းသည် ပေးကမ်း၍ စိတ်မချမ်းသာ ဖြစ်နေခြင်းထက် ပို၍ ကောင်းမြတ်၏။ (ခေတ်စကားဖြင့် ထမင်းကျွေး ပါးရိုက်ခြင်း မပြုရ) ဟု လည်းကောင်း၊ ၂:၂၆၄ တွင် အို-ယုံကြည်သူ တို့၊ သင်တို့၏ ပေးကမ်းမှုကို အသားယူခြင်း မကြေမလည် ဖြစ်ခြင်းများဖြင့် အလဟဿ မဖြစ်စေလော့၊ ဟု အတိအကျ သွန်သင်ထားပေသည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်မကြည် သာဘဲ အလှူလုပ်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် အလှူပြုလုပ်ပြီးမှ ငွေကုန်ကြေးကျ ဖြစ်ရသည်ကို စိတ်မချမ်းသာခြင်း၊ သို့မဟုတ် တစ်ဘက် တွင် လှူဒါန်း၍ အခြား တစ်ဘက်တွင် မိမိ၏ လှူဒါန်း ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံယူသူအား စိတ်အနှောင့် အယှက် ဖြစ်စေခြင်းများကို ဆောင်ရွက်ပြုမူပိုင်ခွင့် မရှိချေ။ ထို့ပြင် လှူမြင်ကောင်းရန် အလှူပေးခြင်းကိုလည်း ကျမ်းတော်က “လှူမြင်ကောင်းရန် လှူဒါန်း သူ၏ ဥစ္စာသည်ကား-အပေါ်ယံ မြေမှုန့်များ မိုးပွတ်စား၍ ချန်ထားခဲ့သော ကျောက်ချောတုံး ကဲ့သို့ဖြစ်၏။” ဟု ၂:၂၆၄ တွင် ပြောဆို ထားပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ မည်သည့် အလှူ၊ မည်သည့်ကောင်းမှုကို မဆို ပြုလုပ်ရာတွင် အလ္လာဟ်အရှင် သွန်သင်သည့် နည်းနာ အတိုင်း ဖြစ်စေရန်- အလ္လာဟ်အရှင်၏ ဂုဏ်တော်ကို သတိရဆင်ခြင်လော့ ဟု သတိပေး သွန်သင်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့်၂၂:၃၇ တွင် “၎င်းတို့၏ အသား၊ ၎င်းတို့၏ အသွေးများသည် အလ္လာဟ် အရှင်ထံသို့ ရောက်သည် မဟုတ်၊ သို့ရာ တွင် သင်တို့၏ စည်းစောင့်ခြင်းသည်သာ အရှင်ထံသို့ ရောက်၏။ သင်တို့အား လမ်းညွှန်ပေးခြင်း၌ အလ္လာဟ်အရှင်၏ ကြီး ကျယ်မှုကို သတိရအံ့သောငှာ အရှင်သည် ၎င်းတို့ကို သင်တို့၏ အသုံးခံဖြစ်စေ၏။ ကောင်းမွန်သူတို့အား သတင်း ကောင်းပါး လော့။” ဟု အတိအကျ ဆိုထားပေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ- အစ္စလာမ် သာသနာဝင်တို့၏ ကျွဲ၊နွား၊ ဆိတ် များအား အလှူဝတ္ထုအဖြစ် ထည့်သွင်းလှူဒါန်းခြင်းသည် ယဇ်ပူဇော် ခြင်း မဟုတ်ချေ။ ၎င်းတို့သည် စေတနာသုံးတန် ပြတ်စွာ လှူဒါန်းရမည့် အလှူဝတ္ထု သက်သက်သာ ဖြစ်ပေသည်။

ယဇ်ကောင်ဟု ထင်မြင်ရခြင်း အကြောင်းရင်း

အစ္စလာမ် သာသနာဝင် မဟုတ်သူများ အနေဖြင့် ကုရ်ဘာနီ သားကောင်အား အလှူဝတ္ထုဟု မရှုမြင်နိုင်ဘဲ ယဇ်ကောင်ဟု ထင်မြင်ရခြင်း အကြောင်းများမှာ ဘာသာပြန် ဆရာတို့၏ မဆင်မခြင် ဘာသာပြန်မှု လွဲမှားခြင်းနှင့် အစ္စလာမ် ရေးရာ စကား ပြောခွင့်များကို အပိုင်စားရထားသည့် ဗလီဆရာတို့၏ ပါးစပ်ရာဇဝင် ပုံဝတ္ထု ဟောပြောခြင်းများသည်လည်း လက်သည် တစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ကုန်အံ ဘာသာပြန်ပေါင်းများစွာတွင် ၃၇:၁၀၃ ပါ **وَتَلِّهُ لِلْجَبِينِ** ကို ယဇ်ပူ ဇော်ဘို့ရာ မြေတွင် လှဲလျောင်းစေသောအခါ- ဟု ပြန်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ (ထိုစကားရပ်အတွက် ရှင်းလင်းချက်များကို အောက်တွင် ကြည့်ပါရန်)-

ဗလီဆရာများ၏ ပါးစပ်ရာဇဝင် ကုန်ဘာနီ

ကျွန်ုပ်သည် အစ္စလာမ် သာသနာဝင် ဖြစ်သည့် အတွက် ဆွလွတ် ငါးကြိမ် ဝတ်ပြုရန် ဗလီသို့ နေ့စဉ် မရောက်နိုင်သည့်တိုင်- အနည်းဆုံး အဆင့် **အီးဒ်** ဆွလွတ်ဝတ်ပြုရန် တစ်နှစ်လျှင် နှစ်ကြိမ် ဗလီသို့ မဖြစ်မနေ ရောက်ခဲ့သည်ချည်း ဖြစ်ပေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၊ ထိုင်းနိုင်ငံ၊ အမေရိကန် ပြည် ထောင်စုရှိ ဗလီတော်တော်များတွင် ကုန်ဘာနီနေ့ **အီးဒ်** ဆွလွတ်အား သွားရောက် ဝတ်ပြုခဲ့ပါသည်။

နေရာဒေသ၊ တိုင်း၊ နိုင်ငံ မတူ၊ ဘာသာစကားမတူ သော်လည်း ထိုဗလီများမှ ဗလီဆရာ အများစုကြီး၏၊ ကုန်ဘာနီနှင့် ပတ်သက်သည့် ဟောတရားများမှာ များသောအားဖြင့် တစ်ထပ်တည်း တူညီနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

ထိုတရားသည်ကား အခြားမဟုတ်- ကိုယ်တော် အီဗရာဟီးမ်နှင့် သားတော် အစ္စမာလ်အီလ်တို့ သားအဖ၏ တစ်ဦးက လည်ပင်းကို လှီး၍၊ တစ် ဦးက လည်ပင်းအား အလှီးခံသော- “လည်ပင်းလှီး၊ လည်ပင်းလှီးခံ” ဒေသနာပင် ဖြစ်၏။

ထိုအခါ- အလ္လာဟ်အရှင်က ကိုယ်တော် အီဗရာဟီးမ်နှင့် အစ္စမာလ်အီလ်တို့၏ ဆုံးဖြတ်ရသည့် သဘောထားကို သိသွား ကာ- အလှီးသတ်ခံမည့် သားတော် အစ္စမာလ်အီလ်၏ နေရာတွင် အခြားသော သတ္တဝါ တစ်ကောင် (အများ အဆိုအားဖြင့် သိုးတစ်ကောင်-ကုန်အံတွင် မပါဝင်) ကို အစားထိုးပေးလိုက်၏။ ထိုဖြစ်ရပ်မှ စတင်၍ အစ္စမာလ်အီလ်၏ ကိုယ်စား **ကုန်ဘာနီ** သတ္တဝါတို့အား လှီးသတ် ဆက်ကပ်သော အယူမှာ အစ္စလာမ် သာသနာဝင်များ အတွက် တန်ဖိုးကြီးစွာ ယူထိုက်သည့် အယူအဖြစ် ဖြစ် တည်လာတော့သည် ဟူ၏။

ကုန်ဘာနီ သားကောင်အား လှီးသတ်ခြင်း အကျိုးကုသိုလ်များမှာ၊ ထိုလှီးသတ်သော တိရိစ္ဆာန်၏ ခန္ဓာကိုယ်မှ အမွှေးသည် အကျိုး အဆပေါင်း မည်မျှ၊ အသွေးသည် အကျိုးအဆပေါင်း မည်မျှ၊ အသားသည် အကျိုး အဆပေါင်းမည်မျှအား- အလှူပေး လှီးသတ်သူ အတွက် ရစေမည် ဟု ဟောကြားသည်များလည်း မကြာခဏ နားထောင်ခဲ့ရပေသည်။

စကားပြော ကောင်းလျှင် ကောင်းသလို ပုံကြီးဖွဲ့ ပြောဆို လိုက်သည်မှာ- အလ္လာဟ်အရှင်၏ ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင် (ရုစုလ် တမန်တော်) အဖြစ် ချီးမြှင့်ခြင်း ခံရသော၊ လူသားတို့အား လမ်းပြဦးဆောင်- ဆောင်ရွက်ရသည့် ခေါင်းဆောင်နှစ်ဦး၏ အရေး ကြီးသော ဒေသနာမှာ “တစ်ဦးက လည်ပင်းကို လှီး၍၊ တစ်ဦးက လည်ပင်းကို အလှီးခံသော” ဒေသနာကြီး ဖြစ်သွား တော့ လေသတည်း။

ဤမျှမက- သူတို့၏ လှည်ပင်းလှီးခြင်း အမှုမှာ အလ္လာဟ်အရှင်အား တိုင်တည်၍၊ အလ္လာဟ်အရှင်၏ ကြေနပ် နှစ်သက်စေရန် လှီးခြင်း- လှီးခံရ ခြင်းကြောင့်- မဆီမဆိုင်သော အလ္လာဟ်အရှင်သည်ပင် သွေးစိမ်း ရှင်ရှင်ဖြင့် ဆက်ကပ်မှုကို မျှော်လင့်နေ သော ယဇ်ပူဇော်ခံ နတ်ဘုရားကြီး ဖြစ်သွားရတော့၏။

ထိုသို့ပြောဆို ဇတ်လမ်းဆင်နိုင်ရန် အတွက် ကုန်အံ ကျမ်းတော် အခန်း ၃၇ ပါ အောက်ပါ- ဒေသနာများကို ဆွဲထုတ် ခဲ့သည်သာ-

ကုန်အံကျမ်းတော်ပါ- ကိုယ်တော် အီဗရာဟီးမ်၏ အမြင်

၎င်း (အိစ္စမာလ်အီလ်)သည် သူ (အီဗရာဟီးမ်) နှင့်အတူ လှုပ်ရှားနိုင်သော အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ သူက “ကျွန်ုပ်သည် သင့်အား စတေးပစ်ကြောင်း အိပ်မက်၌ မြင်၏။ ထိုအမြင်၌ သင်မည်သို့ ရှုမြင်သနည်း” ဟု မေးသော်၊ ၎င်းက “အို ဖခင်၊ အသင့်အား စီမံချက်ချပေးသည့် အတိုင်း ပြုလုပ်လော့၊ အလ္လာဟ်အရှင်၏ စံချိန်ပြည့်မှီစေသည့် အလျှောက် ကျွန်ုပ်အား သည်းခံ နိုင်စွမ်း ရှိသူတို့မှ အသင်တွေ့ရပါလိမ့်မည်” ဟု ဆို၏။ (၃၇:၁၀၂)

သူတို့သည် ငြိမ်းချမ်းရေးပြုသော အခါ၊ ၎င်းကို ဦးတိုက် ဆောင်ရွက်၏။ (၃၇:၁၀၃) (ဆရာတော်ကြီးများက- “သူ တို့သည် ငါ့အား ကျိုးနွံနာခံ၍၊ မြေပေါ်တွင် (အလှီးခံရန်) မှောက်လျက် လဲလျောင်းစေသောအခါ” ဟု လည်းကောင်း၊ အချို့ ဆရာတော် ကြီးများက “သူတို့သည် ငါ့အား ကျိုးနွံ နာခံ၍ သားကို ယဇ်ပူဇော်ဘို့ရာ မြေပေါ်တွင် လဲလျောင်းစေသော အခါ” ဟု ပြန် ဆိုကြပေသည်။ (အောက်တွင် ဆက်လက်ရှင်းပြပါမည်။)

ငါအရှင်က “အို အီဗရာဟီးမ်” ဟု ခေါ်၍၊- (၃၇:၁၀၄)

သင်သည် သင်၏ အမြင်ကို ဖြောင့်မှန်စွာပြု၏။ သို့ဖြင့် ငါသည် ကောင်းမွန် သူတို့အား ဤသို့ အကျိုးဆုပေးတော်မူပြီ။ (၃၇:၁၀၅)

ကေနပ်ပင် ဤသည်မှာ ရှင်းလင်းသော စုံစမ်းမှုပင် ဖြစ်၏။ (၃၇:၁၀၆)

ငါသည် ယင်းကို ကြီးမြတ်သော စတေးမှုဖြင့် ရွေးယူတော်မူပြီ။ (၃၇:၁၀၇) (ဆရာတော်ကြီးများက ဤဒေသနာတော်မှ စတေး မှုဖြင့် ဟူသည့် သီဝ် ဟင် ကို လှီးသတ်ခံ သားကောင်ဖြင့်ဟု ပြန်ဆိုကြပေသည်။)

အထက်ပါ- ဒေသနာများကို တိကျသေချာစွာ ဖတ်၍ သုံးသပ်လျှင်-

၃၇:၁၀၂-

(၁)ကိုယ်တော် အီဗရာဟီးမ်သည် သူ၏ သားအား အိပ်မက်၌ လှီးသတ် စတေးသည်ဟု မက်မြင်သည်။

(၂)ထိုအိပ်မက်ကို သူ့သားအား မည်သို့ ထင်မြင်သနည်း ဟု သုံးသပ်ခိုင်းသည်။

(၃)သူ့သားက ဖခင်အား အလ္လာဟ်အရှင်က မိန့်ညွှန်သည့် အတိုင်း တစ်စိုက်မတ်မတ် ဆောင်ရွက်ရန် အားပေးသည်၊ ဖခင်၏ ထိုဆောင်ရွက်ချက်တွင် သူသည်လည်း ဇွဲနပ်ကြီးစွာဖြင့် ပါရမီဖြည့်သူ ဖြစ်ရမည်ဟု ပြောဆို သည်။

ထိုအချက် သုံးချက်တွင် အိပ်မက်-မက်မြင်ခြင်း၊ အိပ်မက်အား သုံးသပ် ခြင်းနှင့် ထိုသုံးသပ်ချက်မှ ထွက်သော အဖြေ ဖြစ်သည့် အလ္လာဟ်အရှင်က မိန့်ညွှန်သည့် အတိုင်းဆောင်ရွက်ပါ- ဆိုသည်မှာ-

အိပ်မက်သည်- အတိတ်နိမိတ်တစ်ရပ် ဖြစ်၍၊ သုံးသပ်ချက်သည် ထို အတိတ်နိမိတ်အား အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ အဓိပ္ပါယ် ကောက်ယူခြင်းမှာ- အလ္လာဟ်အရှင်၏ မိန့်ညွှန်မှုအတိုင်း ပြုလုပ်ပါ။ ဟု သာ ဖြစ်ပေသည်။ အိပ်မက်အတိုင်း ကျွန်ုပ်အား လှီးသတ်ပါ ဟု အဓိပ္ပါယ် ကောက်ယူခြင်း မဟုတ်ချေ။

ကျမ်းတော်တွင် အလ္လာဟ်အရှင်က ကိုယ်တော် အီဗရာဟီးမ်တို့ သားအဖအား ဆောင်ရွက်ရမည့် တာဝန်များကို မိန့်ညွှန် သည်မှာ-

ဘုရားတစ်ဆူဝါဒအား ကြေငြာသည့်- မိရိုးဖလာ ယဇ်ပူဇော်နေမှုများကို ပါယ်ဖျက်သည့် ဗဟိုပင်မ ဌာနဖြစ်လာ စေမည့် ကအိဘာ ကျောင်းတော်ကြီးကို အုပ်မြစ်ချခိုင်းသည်။ ထိုကျောင်းတော်မှ စတည်၍- ရုပ်ပွားဆင်းတု ကိုးကွယ်မှုများကို တိုက်ဖျက်သည်။ ထိုကျောင်းတော်အား လည်ပတ်ရောက်ရှိသူများ အတွက် အယူသန့်စင်ခြင်း တရားများကို ရရှိစေရန် အညစ်အကြေးများကို ရှင်းလင်း ဖယ်ရှားခိုင်းသည်။ စသည်ဖြင့် ဖြစ်သည် ဟု ၂:၁၂၇၊ ၂၂:၂၆-၃၀ တို့ တွင် အတိအလင်း ဆိုထားပေသည်။

မိရိုးဖလာ ဝါဒဆိုးများဖြစ်သည့် ယဇ်ပူဇော်မှုများကို ဆက်လက် ပြုလုပ်ရန်၊ သို့မဟုတ် ဆက်လက် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရန် အတွက် သားတော်အား လှီးသတ်စတေးရန် မိန့်ညွှန်ထားသော၊ ကျမ်းချက်ဟူ၍ ကျမ်းမြတ် ကုရ်အံတွင် မပါဝင်ချေ။

ထိုသို့ မပါဝင်သည်ကို ဆရာတော်ကြီးများ အနေဖြင့် အတင်း ဆွဲထည့် လိုသော ဆန္ဒဖြင့်- **﴿فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهٖ لَلْجَبِيْنِ﴾** ဟူသော (၃၇:၁၀၃) အား “သူတို့သည် ငါ့အား ကျိုးနွံနာခံ၍၊ မြေပေါ်တွင် (အလှီးခံရန်) မှောက်လျက် လွဲလျောင်းစေသောအခါ” ဟု ပြန်ဆိုကြ ပေတော့သည်။ ထို ဆရာတော်ကြီးများ၏ ဘာသာပြန်ဆိုချက်အား တစ်လုံးချင်း စိစစ်ကြည့် လျှင်၊ **﴿فَلَمَّا﴾** ဖလမ်မာ သောအခါ၊ **﴿أَسْلَمَا﴾** အာဆ်လမာ ငါ့အား ကျိုးနွံနာခံ သည်၊ ငါ့အတွက် ငြိမ်းချမ်းရေး ဆောင်ရွက်သည်၊ **﴿وَتَلَّهٖ﴾** ဝတလ်လာဟု သို့ဖြင့် ထိုအရာကို ဦးလှည့်သည်၊ ဦးတည်သည်၊ **﴿لَلْجَبِيْنِ﴾** လိလ် ဂျာဗီးနီ- သူ၏ နှဖူးအား၊ ဦးခေါင်း၏ ရှေ့ပိုင်းအား၊ - ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ပထမ စာလုံးတွဲ ဖြစ်သည့် **ဖလမ်မာ-အာဆ်လမာ** ကို “သူတို့သည် ငါ့အား ကျိုးနွံ နာခံသောအခါ (၍) ဟု ပြန်ဆိုခြင်းအား လွဲချော်သည်ဟု ဆို၍ မရပေ။ သို့သော် **ဝတလ်လာဟု လိလ်ဂျာဗီးနီ** ဆိုသည်ကို **သူ၏နှဖူး သို့မဟုတ် ဦးခေါင်း၏ ရှေ့ပိုင်းအား နောက်သို့ ဆွဲလှည့်လိုက်သည်** ဟူသော အဓိပ္ပါယ်နှင့် ဆင်တူ ဖြစ်စေရန် “မှောက်လျက် လွဲလျောင်းစေသည်” ဟု ပြန်ဆိုခြင်းမှာ လုံးဝ လွဲချော်ပေသည်။ ကျမ်းတော်တွင် **ဝလ္လာ၊ တလ္လာ** ဆိုသော စကားမှာ ဦးတည်ချက်၊ ရည်ရွယ်ချက်ကို လှည့်ခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုစကားလုံးကို သင်တို့သည် ငါ၏ သုတ်ဒေသများမှ လှည့်သွားကြလေပြီ ဟူသည့် အဆုံးအမများတွင် မကြာခဏသုံးပေသည်။ ၂:၂၀၅ တွင်လည်း “လှည့်သွားကြသောအခါ၊ သူတို့အား အလှည့်ပေးသော အခါ” ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ဖြင့် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း တွေ့နိုင်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုစကားလုံးတွဲ **﴿لَلْجَبِيْنِ﴾** **﴿وَتَلَّهٖ﴾** ဝတလ်လာဟု လိလ်ဂျာဗီးနီ အဓိပ္ပါယ်မှာ **ရှေ့ရှုဦးတည်ချက် တစ်ခုဘက်သို့ လှည့်သည်။** သို့မဟုတ် **ဦးတိုက်ဆောင်ရွက်သည်** ဟူသာ ဖြစ်ပေသည်။

သို့ဖြစ်၍- ထိုစကားလုံး၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ- ထိုဝါကျ၏ ရှေ့ (၃၇:၁၀၂) တွင် ဆိုခဲ့သော- သူတို့သားအဖ၏ ကောက်နှုတ်ချက် ဖြစ်သည့် အလ္လာဟ်အရှင် မိန့်ညွှန်ချက် (ရှေးအယူဝါဒများမှ- ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၊ ရုပ်ပွားဆင်းတု ကိုးကွယ်ခြင်း-များ) ကို တော်လှန်တိုက်ဖျက်ရန်၊ သူတို့သည် အရှင်၏ ငြိမ်းချမ်းရေး သာသနာအတွက် တစ်စိုက်မတ်မတ် ဦးတိုက် ဆောင်ရွက် ခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ- ဆရာတော်ကြီးများ ယူဆ သကဲ့သို့ **(အလှီးခံရန်) မှောက်လျက် လွဲလျောင်းစေသောအခါ** ဟူ၍၊ ကောက်ချက်ချသော် ထို ဆရာတော်ကြီးများ၏- ရှေ့နောက် မညီသော အဆိုကို ဆက်လက်၍ ကောက်ချက်ချရမည်ပင်- ၎င်းမှာ မှောက်၍ လွဲပေးသော သူတစ်ဦးအား လည်ပင်း၏ နောက်ဘက်-ဂုတ် မှ မလှီးပဲ၊ လည်ပင်း၏ရှေ့ဘက် လည်မြိုမှ လှီးဖြတ်သည် ဟု ဆိုခြင်း ဖြစ်၏။ မှောက်နေသော သူတစ်ဦးအား လည် မြိုသို့ မည်သို့ လှီးဖြတ်နိုင်အံ့နည်း။

ထို့နောက် ဆက်လက်၍- **သင်သည် သင်၏ အမြင်ကို ပြောဆိုမှန်စွာပြု၏။ သို့ဖြင့် ငါသည် ကောင်းမွန်သူတို့အား ဤသို့ အကျိုးဆုပေးတော်မူပြီ။ (၃၇:၁၀၅)**- ဟူသော ဝါကျမှ- **အမြင်ကို ပြောဆိုမှန်စွာပြု၏။** ဆိုသည်မှ ထင်မြင်ချက်၊ စိတ်ကူး စိတ်သန်း၊ ရည်ရွယ်ချက်အား အကောင်အထည် ဖော်လိုသော၊ သူ၏ အမြင်ကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ **အိမ်မက်ကို အ**

ကောင်အထည် ဖော်သည် ဟု ပြောဆိုခြင်း မဟုတ်ချေ။ ထိုဝါကျတွင် အိပ်မက် ဟူသည့် ဝေါဟာရ **المنام** အလ်မနာမိ မပါ ဝင်ပေ။ သို့အတွက် ရှင်းပြန်ရန် မလိုဘဲ နားလည်မည်ဟု ထင်မိပါသည်။

ထိုမှဆက်၍- **عَظِيمٌ** **وَفِدْيَانُهُ** ဝါသည် ယင်းကို ကြီးမြတ်သော စတေးမှုဖြင့် ရွေးယူတော်မူပြီ။ (၃၇:၁၀၇) ဟူသော ဝါကျမှ၊ **عَظِيمٌ** **بِحَبْ** ဝိ-သိပ် ဟင် အစွီးမင် ဆိုသော စကားလုံးကို ဆရာတော်ကြီးများက ယဇ်ပူ ဇော်ရာ သားကောင်ကြီး-ဖြင့် ဟု ပြန်ဆိုကြပေသည်။ တနည်းအားဖြင့် အိဗရာဟီးမိက သူ၏သားတော် အိစ္စမာလ်အီလ်အား အလ္လာဟ်အရှင် အတွက် လည် ပင်းကို လှီးဖြတ်မည် ပြုသောအခါ၊ အလ္လာဟ်အရှင်က အိစ္စမာလ်အီလ် ကိုယ်စား ယဇ်ပူဇော်ရာ သားကောင်းကြီးဖြင့် အစား ထိုး ပေးလိုက်သည်- ဟူလို။ သိပ်ဟင် ဆိုသော စကားလုံးအား လှီးသတ်ခံရသော ယဇ်ကောင်ဟု အစ္စလာမိ မတိုင်မှီခေတ်မှ ရှေးအာရပ် မိရီးဖလာ ဝါဒီများ အတိုင်းယူဆ ယုံကြည်ကြသော ထိုဆရာတော်ကြီးများသည် ထို စကားလုံး သိပ်ဟင် အား အထူးပြုထားသည့် နာမဝိသေသန စကားလုံး အစွီးမိကို လျှော်ကန်သင့်မြတ်စွာ နားလည်ခြင်း မရှိချေ။ ကျမ်းတော်တွင် အကောင်အထည် ကိုယ်ခြံ၊ အင်အားဗလ ကြီးသည်ကို ကဝီးယံ ဟု လည်းကောင်း၊ စိတ်နေစိတ်ထားမြင့်မြတ်ခြင်း၊ ကြီးကျယ် ခြင်း၊ မာနကြီးခြင်း၊ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ခြင်း စသည့် ခံစားမှုပိုင်းဆိုင်ရာ- ရသ သဘောရင့်ကျက် ကြီးကျယ်လျှင် ကဘီးရ် ဟုလည်းကောင်း၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးခြင်း၊ ငရဲ-နိဗ္ဗာန် စသည့် ကြီးကျယ်မှုကို မဟာ-ဟူသော သဘောမျိုးဖြစ်ရန် တင်စား ပြော ဆိုခြင်းများ၌ ကြီးကျယ်ကြောင်း ပြောလိုလျှင် အစွီးမိ ဟုလည်းကောင်း ပြောဆိုပေသည်။ ထို့ကြောင့် ယခု စကားစုတွဲမှ သိပ် ဟင် ကို အစွီးမိ နှင့် တွဲဆက်ထားသည် ဆိုခြင်းကို ဆင်ခြင်ရန် လိုသည်မှာ-

(၁)သိပ်ဟင် အစွီးမိ **عَظِيمٌ** လှီးသတ်ခံရသော ယဇ်ကောင်ကြီး- ဟု ပြန်ဆိုသော ဆရာတော်ကြီးများက- အခြား တစ်ဘက်၌ ၎င်းကို အပြစ်အနာ ကင်းသော အဖြူဆွတ်ဆွတ် သိုးငယ် ဟုပြောဆိုကြသည်။ (သူတို့ ၏ ဘာသာပြန်နှင့် ဖွင့်ဆို ချက်သည် ထုံးစံအတိုင်း ရှေ့-နောက် ကိုက်ညီမှု မရှိချေ။

(၂)သိပ်ဟင် အစွီးမိ- **عَظِيمٌ** မြင့်မြတ်ကြီးကျယ်သော ယဇ်ကောင် - ဟု ပြန်ဆိုသော ဆရာတော်ကြီးများ၏ ဖွင့်ဆိုချက် တိုင်းတွင် သတ္တဝါအားလုံး၌ လူသားသည် အမြင့်မြတ်ဆုံး ဖြစ်သည် ဟု ဆိုသည်။ ယခုမူ လူသား- ထိုလူသား အနက်မှ ရစုလ် (ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင်) တစ်ပါး၊ ဖြစ်သော ကိုယ်တော် အိစ္စမာလ်အီလ်- ထိုသို့ မြင့်မြတ်သည့် မဟာ လူသားထက်- ထို ဆရာတော်ကြီးများ၏ ယုံကြည်ချက်တွင် သိုးတိရိစ္ဆာန် တစ်ကောင်က ပို၍ မြင့်မြတ်သည်ဟု အခိုင်အမာ ယုံကြည်ထားလေ သ ယောင်ရှိနေပေသည်။

မည်သို့ပင် ဆုံးဖြတ်စေကာမူ- အထက်ပါ ယူဆပုံ နှစ်ခုလုံးသည် ရှေ့ နောက် ညီညွတ်သော ကျမ်းမြတ်ကုရ်အံ၏ ချမှတ် ပေးသော အယူများ မဟုတ် ဆိုသည်မှာ ထင်ရှားပေသည်။

ကျမ်းမြတ်ကုရ်အံက- **عَظِيمٌ** သိပ်ဟင် အစွီးမိ ဆိုသည်မှာ Great Sacrifice -ကြီးမြတ်သော စတေးပေးဆပ်မှု ဟုသာ ဆိုပေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ အလ္လာဟ်အရှင် မိန့်ညွှန်သော- မိရီးဖလာ ဓလေ့ဟောင်းများကို တော်လှန်ရသည့် ဆောင်ရွက် ချက်၊ ဘုရားတစ်ဆူဝါဒအား ကြေငြာချက်၊ စသည့် လုပ်ငန်းစဉ်များ၌ ကိုယ်တော် အိဗရာဟီးမိတို့ အသားအဖ၏ ကိုယ်ကျိုးစွန့် လွှတ် အနစ်နာခံမှုများအား အလ္လာဟ်အရှင်က- ထိုထက် ကြီးကျယ်သော စွန့်လွှတ် အနစ်နာခံခြင်း အဖြစ် အသိ အမှတ်ပြု ကြောင်း ဆိုလိုခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဤစကားရပ်၏ ဆိုလိုချက်မှာ “အလ္လာဟ် အရှင်အား ကောင်းမွန်သော ဆက်ကပ်မှုဖြင့် ဆက်ကပ်သောသူ၊ ထိုသူ အတွက်- ၎င်း (ဆက်ကပ်မှု)၏ ဆတိုး ရှိ၏။ သူ့အတွက် ကျက်သရေဆောင် ဆုလဒ်ရှိ၏။” ဟု ၅၇:၁၁ တွင် ဆိုလိုသကဲ့သို့ပင်။

ဤဒေသနာများတွင် ဆက်ကပ်သည် (အချို့ဆရာတော်များက ချေးငှားသည်ဟု ပြန်ဆိုကြသည်) ဆိုခြင်းမှာ အလွှာဟ် အရှင်အား အမှန်တကယ် ရုပ်ဝတ္ထု တစ်ခုကို ဆက်ကပ်ခြင်း၊ ချေးငှားခြင်း မဟုတ်ချေ။ အလွှာဟ်အရှင်၏ လမ်းစဉ်ဟု တင်စား ပြောဆိုသော ကောင်းမှုဆောင်တာ လုပ်ဆောင်မှုအတွက် အသုံးပြုခြင်း၊ ပေးကမ်းခြင်း၊ လှူဒါန်းခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း ဆရာ တော်ကြီးများ အားလုံး လက်ခံပြီး ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသို့ ကောင်းမှု၌ စွန့်လွှတ်ခြင်းအတွက် ပြန်လည်ရရှိမည့် အကျိုးမှာ- ပေးကမ်း လှူဒါန်းသည်ထက် ဆတိုးဖြစ်သည် ဟု ဆိုလိုခြင်းကို မည်သည့် ဆရာတော်ကြီးကမှ အငြင်းမပွားပေ။ အလားတူပင်- ကိုယ်တော်အိဗရာဟီးမ်တို့ သားအဖ နှစ်ဦး၏ စွန့်လွှတ် အနစ်နာခံမှု အတွက် အလွှာဟ်အရှင်က သူတို့ စွန့်လွှတ်မှုထက် အဆများစွာ ပို၍ ကြီးမားသော မဟာစွန့်လွှတ်မှုကြီး အဖြစ် ရွေးယူတော်မူပြီ ဆိုသည်ကို ဝတ်ကျေတန်းကျေ သိုးငယ် တစ် ကောင်အား ပေးသတ်လိုက်ခြင်းဖြင့် တန်းညှိလိုက်သည်မှာ အံ့ဩစရာပင် ဖြစ်တော့သည်။

နောက်ဆုံးအနေဖြင့်- ထိုသုတ်ဒေသနာ ၃၇:၁၀၂ မှ ၁၀၇ ထိ သမိုင်း ဖြစ်ရပ်တွင် ကျွန်ုပ်တင်ပြ သကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ၊ ဆရာ တော်ကြီးများ၏ မိရိုးဖလာ ယုံကြည်မှုအတိုင်း ဖြစ်သည်ဟု ထားဘိဦး- ထိုဖြစ်ရပ်၊ ထိုသမိုင်းနှင့် ယခုခေတ်ကာလ၌ ပြုလုပ် နေကြသော ကုရ်ဘာနီ ပွဲတော်၏ အဓိက အကြောင်းခံသည် ဆက်စပ်တည်ရှိနေသည်ဟု ကျမ်းမြတ်ကုရ်အံတွင် တစ် လုံးတစ် ပါဒမျှ မပါဝင်ချေ။

ထိုကဲ့သို့ ကိုယ်တော် အိဗရာဟီးမ်တို့၏ သားသဖနှစ်ဦး ပေးဆပ်စတေးခဲ့သည်ကို နမူနာယူ၍ သင်တို့သည် ကုရ်ဘာနီ ပြုလုပ် ကြဟုလည်းကောင်း၊ ထိုသမိုင်းကြောင်းအား အခြေခံ၍ ကုရ်ဘာနီပြုလုပ်ကြဟုလည်းကောင်း ကျမ်းတော်၌ ပြောဆိုထားခြင်း လုံးဝ(လုံးဝ) မရှိပေ။

ကုရ်ဘာနီပြုလုပ်ရခြင်း၏ အကြောင်းရင်း

ကုရ်ဘာနီပြုလုပ်ရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမှာ ဟာဂျ် ပြုလုပ်သည့် ကာလတွင် စုပေါင်း၍ ရောက်ရှိလာ လူပေါင်းများစွာ၏ စားသောက်ရေး အခက် အခဲအား ဖြေရှင်းရန်သာ ဖြစ်၏။

ဟာဂျ်-

ဟာဂျ် ဆိုသည်မှာ လူသားအပေါင်းတွက် ဘေးမဲ့ဌာန ဟု ကြေငြာထားသော ကအ်ဘာ ဝတ်ကျောင်းတော်တွင် ဘုရားတစ်ဆူ ဝါဒအား သက်သေခံရန်၊ အမိုက်ခေတ် (မိရိုးဖလာ အမှောင်ခေတ်)မှ မသိမိုက်မဲ့ခဲ့သည်များကို ခဝါချရန်၊ ဒေသခံတိုင်းရင်း သား- ဧည့်သည်မဟူ လူသားအချင်းချင်း ညီရင်းအစ်ကို ကဲ့သို့ တန်းတူဖြစ်စေရန်၊ လောကီအာရုံ လောဘာရမက်များအား ပါယ်သတ်ခြင်း အဓိဌာန်ကို ပြုရန်၊ ရန်ငြိုးရန်စ အာဇာတများကို ပါယ်သတ်ရန်- ဆံပါယ်ရမည်ခြင်း၊ မေထုံမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း (၂:၁၉၆) ဝတ်ကြောင်စွန့်ခြင်း၊ (၅:၁)၊ ဒေါသဖြစ်စေသော၊ ညစ်ညမ်းသော၊ ကာမစိတ် ကို နှိုးဆွသော ဝစီကံများကို ရှောင်ကြဉ် ခြင်း (၂:၁၉၅)၊ အသက်သတ်မှု အမဲလိုက်မှုကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်း (၅:၁)၊ သီလများကို ဆောက်တည်လျက် စုပေါင်းဒုလ္လဘပြုခြင်း ကို ခေါ်ဆိုပေသည်။ အချို့တိုင်းပြည်များတွင် ခန္ဓာကိုယ် ကျမ္ဘာရေးအရည်သွေး ပြည့်မှီသူတိုင်း စစ်မှုထမ်းရမည်ဟု ပြဌာန်း သကဲ့သို့ပင်၊ ဟာဂျ်ခေါ် စုပေါင်းဒုလ္လဘပြုခြင်းကိုလည်း ခရီးစရိတ်၊ ကျမ္ဘာရေး- အရည်အသွေးပြည့်မှီသူတိုင်း ဆောင်ရွက်ရမည့် ဝန်တာတစ်ခု ဖြစ်စေသည်။ (၂:၁၉၆) သို့သော်- ဝတ်ကြောင်စွန့် ဘုန်းကြီးရဟန်း လွှမ်းမိုးရေး မဖြစ်လာစေရန် ထို ဒုလ္လဘ ဝတ် ကြောင်စွန့် ဘဝဖြင့် ရာသက်ပန် နေခွင့်မရှိချေ။ သတ်မှတ်ထားသော လ အတွင်းတွင်သာ ထိုကဲ့သို့ သတင်း သုံးခွင့် ရှိပေသည်။ (၂:၁၉၇)။

ဤသို့ တစ်ချိန်တည်း တစ်နေရာတည်းတွင် ရည်ရွယ်ချက်တူ- လုပ်ဆောင် ကျင့်ကြံမှု တစ်မျိုးတစ်စားတည်း အတွက် စုဆုံ ရောက်ရှိ လာသော ကမ္ဘာ့ အရပ်ရပ်မှ လူသားပေါင်းများစွာ အတွက်- တိကျသေချာသော စည်းကမ်းချက်များ ချမှတ်ထားရန် လိုအပ်ပေသည်။

ထိုစည်းကမ်းချက်များ အထဲတွင် စားသောက်ရေးဆိုင်ရာ စည်းကမ်းသည်လည်း မရှိမဖြစ်လိုအပ်သော စည်းကမ်းချက် တစ်ရပ် ဖြစ်၏။

စားသောက်ရေးဆိုင်ရာ အခက်အခဲကို ဖြေရှင်းရာတွင် အစ္စလာမ် သာသနာဝင်များ အတွက် စားသုံးနိုင်သည်ဟု ခွင့်ပြု ထားသော ခွာကွဲစားမြုံ့ပြန် တိရိစ္ဆာန်များ (အကပ္ပိယ မဟုတ်သော အသားများ) ကို အလှူဝတ္ထုအဖြစ် တိကျသေချာစွာ ပြဌာန်းပေးခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုသို့ပြဌာန်းပေးခြင်းကို-

၂၂:၂၈ တွင် “သူတို့၏ အကျိုးအတွက် သက်သေခံရန်၊ အလ္လဟ်အရှင်၏ ဂုဏ်တော်အား သတိရဘာဝနာပွားရန် ဖြစ်၏။ တွက်ချက် သတ်မှတ်ထားသော နေ့ကာလအတွင်း ခွာကွဲစားမြုံ့ပြန် နို့တိုက်သတ္တဝါများကို သင့်တို့အတွက် ရိက္ခာဖြစ်စေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်းကို စားသုံးကြလော့၊ နွမ်းပါးသော သူဆင်းရဲတို့အား ကျွေးမွေးကြလော့။” ဟု ဆိုထားပေသည်။

ထိုကဲ့သို့ သတ်မှတ်ပေးခြင်းမှာ-

(၁) လူသားတို့ အတွက် အသုံးအဆောင် ဖြစ်စေသော ဝတ္ထုများကို လူသားတို့၏ ရိုးရာယုံကြည်မှု အမျိုးမျိုးအောက်၌ အယူ အဆ မျိုးမျိုးနှင့် ချယ်မှုန်းလျက် ကိုးကွယ်ပသရာများ ဖြစ်မလာစေရန်၊ (ရှေ့ဟောင်း ရိုးရာများကို ပါယ်ဖျက်ခြင်း ခေါင်းစီး၌ ကြည့်ပါ။)

(၂) ကအိဘာကျောင်းတော် ပုရဂုဏ်၌ အသက်သတ်ခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ရမည်ဟုလည်းကောင်း၊ ဝတ်ကြောင်စွန့် ဒုလ္လဘပြုစဉ် တွင် အသက်သတ် ခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ရမည်ဟု လည်းကောင်း၊ ထိုလများသည် ဘေးမဲ့လများ ဖြစ်သည်ဟု လည်းကောင်း ပညတ်ထားသည်များကို လူအများ စားသောက်ရေးဆိုင်ရာ ဥပဒေအောက်၌ ချွင်းချက်ဖြစ်စေရန်၊ သတ်မှတ်ပေးခြင်း ဖြစ်ပေ သည်။ တနည်းအားဖြင့် အရေးကြီးသော ဥပဒေ၏ ချွင်းချက်ကို အတိအကျပြဌာန်းပေးခြင်း ဖြစ်၏။

အလှူဝတ္ထုများ စာရင်းတွင် အစားအသောက်အတွက် ပေးလှူသော အသား၊ ငါး ဝတ္ထု တစ်မျိုးတည်းသာ ရှိနေသည် မဟုတ် ပေ။ အခြားသော အလှူဝတ္ထုများလည်း ပါဝင်ပေသည်။ ၂:၁၉၆။ ၅:၂။

အခြားသော အလှူဝတ္ထုများနှင့်အတူ အလှူဝတ္ထုများ စာရင်းတွင် အသား၊ ငါးတို့ကို စာရင်းထည့်သွင်းထားသည်မှာ- အစ္စလာမ် သာသနာ တစ်ခု တည်းတွင်သာ မဟုတ်ပေ။ ကမ္ဘာ့ဘာသာကြီးများ အားလုံးတွင် လက် တွေ- တွေ့မြင်နေရသည်သာ ဖြစ်၏။

အစ္စလာမ်သာသနာ၌ စားသုံးခွင့်ပြုထားသည့် တိရိစ္ဆာန်တို့အား အလှူ ဝတ္ထုများ စာရင်းတွင် ထည့်သွင်းပေးထားသော်လည်း- ထိုသို့ လူအများစုကြီးအတွက် သဘာဝတောရိုင်း တိရိစ္ဆာန်များကို ဖမ်းဆီး၍ အလှူပေးခြင်း၊ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်အား ပျက် စီးစေမှု ဖြစ်စေခြင်းကို တားမြစ်ထားပေသည်။ (၅:၁)။ အကယ်၍- လူသားပေါင်းများစွာ စားသောက်ရေး အတွက် သားရိုင်း တိရိစ္ဆာန်များကို ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်၍ အလှူပေးမည် ဆိုက သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်အား အလွန်ထိခိုက်မည် ဖြစ်သည်။ ထို့ ကြောင့် ထိုသို့ အလှူကြီး အဒိန်းကြီး ပြုလုပ်ရမည့် ကာလတွင် တောသတ္တဝါ တစ်ကောင်အား သတ်ဖြတ်မိသည် ရှိသော်၊ သတ်ဖြတ်မိသော တိရိစ္ဆာန်၏ အရေအတွက်နှင့် အညီ မိမိအိမ်မွေး တိရိစ္ဆာန်အား အစားပေး၍၊ အလှူ ဝတ္ထုအဖြစ် ပြုလုပ်ရ

မည်၊ ထိုသို့ မတတ်နိုင်က သတ်မိသော တိရိစ္ဆာန်၏ အရေအတွက်နှင့် အညီ ဥပုသ်သီလ စောင့်တည်၍၊ အာပါတ်ဖြေရမည် ဖြစ်သည်။ ထိုကိစ္စအတွက် သမာဓိရှိသော သက်သေသက်ကန်များ ရှိရ မည် ဖြစ်သည်။ ၅:၉၅။

ထို့ကြောင့် အစ္စလာမ် သာသနာတွင် ဟာဂျ်ကာလ၌ စားသုံးရေးဆိုင်ရာ ဖြေရှင်းချက် ဖြစ်သည့် ကုရ်ဘာနီ သားကောင် ဝတ္ထုလျှင်ခြင်းသည် သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင်အား ထိခိုက်ပျက်သုဉ်းစေခြင်း မရှိရဟူသော အချက်ကိုလည်း ကောင်းစွာ နားလည် ထားသင့်ပေသည်။

လူအများအတွက် အဓိကကျသော စားသောက်ရေး ဆိုင်ရာကို ပဓာန မထားဘဲ၊ ရှေးရိုးရာ အယူဟောင်းများကို ဖက်တွယ်၍၊ အသားစား အပ်သည့် တိရိစ္ဆာန်များအား အသားစားအပ်သည်ဟု မေ့လျော့နေလျက် ကိုးကွယ်ပသသည့် အဆင့်သို့ ပို့ထားခြင်းကိုလည်း အစ္စလာမ် သာသနာဝင်တို့အား သွန်သင်ခြင်း မရှိချေ။ ၎င်းကို နိမ့်ကျသည့် ပသကိုးကွယ်ခြင်း ဟု ကျမ်းတော်က ဆိုပေသည်။ ၂၂:၂၉။

သို့ဖြစ်၍၊ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အံအရ ကျွန်ုပ် နားလည်သော ကုရ်ဘာနီမှာ ဟာဂျ် ပြုလုပ်သူများ အတွက် စားသောက်ရေးဆိုင်ရာ ဖြေရှင်းချက် တစ်ခု အဖြစ် အသားဝတ္ထုကို အလှူဟု ပြဋ္ဌာန်း သတ်မှတ်ပေးခြင်းသာ ဖြစ်၏။ ကုရ်ဘာနီသည် ဘာသာရေး ကျင့်ဝတ်ဆိုင်ရာ ခေါင်းစဉ် မဟုတ်ပေ။ ဘာသာရေး ကျင့်ဝတ်ဆိုင်ရာ ခေါင်းစဉ်ဖြစ်သည့် ဟာဂျ် (စုပေါင်းဒုလ္လဘ ခံယူပွဲ) မင်္ဂလာ အခမ်းအနား၌ လူအများအား ကျွေးမွေးခြင်း၏ အလှူဝတ္ထု များစာရင်းတွင် ပါဝင်သော အသားဝတ္ထု တစ်ခုမျှသာ ဖြစ်ပေသည်။

ထို အသားဝတ္ထုအပါအဝင် အလှူဝတ္ထုများကို ဟာဂျ် မပြုလုပ်နိုင်သူများ ကလည်း အဝေးမှ ပို့ပေးထည့်ဝင်နိုင်ခွင့် ရှိပေသည်။ ၂:၁၉၆။

ဤနေရာ၌ အလွန်သတိထားရန်မှာ- ဟာဂျ်၏ ကျင့်စဉ်ကို ကိုယ်တော် အိဗရာဟီးမ်၏ လက်ထက်မှစ၍ ဖိတ်ခေါ်ခဲ့ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ထို အသားအလှူဝတ္ထုကို ကိုယ်တော်အိဗရာဟီးမ် လက်ထက်မှစ၍ ပညတ် ပြဋ္ဌာန်းခဲ့၍၊ ၂၂:၂၆-၂၉။ ကိုယ်တော် မုဟမ္မဒ်၏ နောက်လိုက် အစ္စလာမ် သာသနာဝင်များကိုလည်း ဆက်လက် အတည်ပြုထားသော ဥပဒေများ ဖြစ်ပေသည်။ ၂:၁၉၆၊ ၅:၁-၃။ သို့သော် ကိုယ်တော်အိဗရာဟီးမ်တို့ သားအဖနှစ်ဦးက အလ္လာဟ်အရှင်၏ မိန့်ညွှန်မှုအတိုင်း သာသနာရေး၌ ပေးဆပ်စတေးခဲ့သည့် ၃၇:၁၀၂-၁၀၇ သမိုင်းကြောင်းနှင့်၊ သားကောင်အား အလှူဝတ္ထုအဖြစ် ပြဋ္ဌာန်းပေးခြင်း ဥပဒေများသည် လုံးဝ ပတ်သက်ခြင်း မရှိချေ။ တနည်းအားဖြင့်- သီးခြားစီ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့အတွက် သက်ဆိုင်ရာ- ဒေသနာများကို ဘာသာပြန် (ကွင်းစ-ကွင်းပိတ်များကို ပါယ်လျက်) စေ့စေ့စပ်စပ် ဖတ်ရှုစေလိုပါသည်။ သို့မဟုတ် မူရင်း အာရ်ဗီစာ၌ လိမ္မာသူ တို့ အဘို့ ဂိုဏ်းအဖွဲ့ ဆရာအဖွဲ့များကို ပါယ်လျက် မိမိ၏ အမြင်အသိဖြင့် လုံးစေ့ပတ်စေ့ ဖတ်ရှုစေလိုပါသည်။

ဟာဂျ် နှင့် မဆိုင်သော နေရာမှ အလှူကြီး အဒါန်းကြီးများ အတွက်

ဒေသိကဆိုင်ရာ မည်သည့် ဥပဒေ-ပညတ်ကို ချမှတ်နိုင်ရန် မဆို၊ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အံသည် ပြည့်စုံညီညွတ်သော ဥပမာပေး ကျမ်းတော်ကြီး ဖြစ်သည်ဟု (၃၉:၂၃)တွင် ဆိုထားသည်နှင့် အညီ၊ လူထုအစည်းဝေးပွဲကြီးများ၊ လူအများအား ဖိတ်ကျွေးသော အလှူအဒါန်းကြီးများ အတွက် အလှူဝတ္ထုများ စာရင်းတွင် အသားဝါးကိုလည်း အလှူဝတ္ထုအဖြစ် စာရင်းထည့်သွင်း နိုင်ပေ သည်။ သို့သော် ထိုအစားအသောက်သည် အလှူ သို့မဟုတ် အခမ်းအနား၏ ခေါင်းစဉ်အောက် တွင်သာ ရှိရမည် ဖြစ် ပေသည်။

ဥပမာအားဖြင့်- ဒံပေါက်ထမင်းဖြင့် ဧည့်ခံပါမည်၊ ဘာသာမရွေး လူမျိုး မရွေးစားသုံးနိုင်ရန် သက်သတ်လွတ်ဧည့်ခံပါမည် ဆိုသည့် စာတန်းအား အဓိကပြုလုပ်မည့် အခမ်းအနား ခေါင်းစဉ်နေရာ၌ နေရာမပေးသင့်ပေ။ ဖော်ပြသင့် ဖော်ပြလိုလျှင်လည်း ဖိတ်စာ၏ အခြားသင့်တော်သော နေရာ၌သာ ထည့်သွင်း ဖော်ပြသင့်ပေသည်။---

အမျိုးသားထုနှင့် ဆိုင်သော- လွတ်လပ်ရေးနေ့၊ ပြည်ထောင်စုနေ့ စသည် ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘာသာတရား ခေါင်းစဉ်များ အောက်တွင်လည်း လူထုအတွက် ပြုလုပ်ပေးသော သက်ဆိုင်ရာ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ သတ်မှတ်ထားသည့် နေ့များကို ကန့်ကွက်စရာ မရှိပေ။ သက်ဆိုင်ရာ လူသား အစုအဝေး၏ စိတ်ထွက်ပေါက်လည်း ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော် ထိုနေ့များ၏ ခေါင်းစဉ်နေရာ၌ အလှူဝတ္ထု၏ အမည်အား အစားထိုး ဖြစ်လာစေခြင်းကို သက်ဆိုင်ရာ ဘာသာ တရားတို့၏ ပြောရေး ဆိုခွင့်ရ ဘာသာရေး ခေါင်းဆောင်များမှ အထူးရှောင်ကြဉ်သင့်ပေသည်။

အစ္စလာမ် သာသနာတွင်၊ **အီးဒွယ် ဖီးသီလ်၊ အီးဒွတ် အာဒ်သွာဟာ၊ လိုင်းအီလာတူ ကုဒရ်၊ လိုင်းအီလာတူ မေရဒရ်၊ အာဂူရာ**-စသော နေ့ရက်များ ရှိနေသည်ကို အာရပ်မဟုတ်သည့် သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံများမှ မူဆလင် ပညာတတ်များမှ လူ အများ နားလည် နားဝင်ချိုသော စကားလုံးဖြင့် ဘာသာပြန်၍ ပြောပြသင့်ပေသည်။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် နားလည်ထားသည်မှာ-

အီးဒွယ် ဖီးသီလ်-- ဝါကျွတ်ပွဲတော်၊

အီးဒွတ် အာဒ်သွာဟာ- ဟာဂျီဂုဏ်ပြု ပွဲတော်၊ (ဟာဂျီများကိုဂုဏ်ပြုသည့် ပွဲမဟုတ်၊)

လိုင်းအီလာတူ ကုဒရ်-ကိုယ်တော်မူဟမ္မဒ် သဗ္ဗညုဉာဏ် ဆွတ်ခူးသည့် ည၊

လိုင်းအီလာတူ မေရဒရ်- ကိုယ်တော်မူဟမ္မဒ်၏ ဈာန်သမ္မာပါတ် ဉာဏ်စဉ် ခရီးစဉ်ည၊

ယောင်မုလ် အာဂူရာ- ဟူစိန်သခင်အတွက် အာဇာနည်နေ့--

စသည်ဖြင့် ဖြစ်၏။

သို့သော် ထိုနေ့များကို ကျွန်ုပ်နားလည်ထားသည့် အတိုင်း ဘာသာပြန်ရ မည်ဟု မဆိုလိုပါ။ ထိုသို့သော နေ့များအား သင့် တော်နားဝင်ချိုသော အသုံးအနှုန်းဖြင့် ဘာသာပြန်ဆိုရမည်မှာ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ပြောခွင့်ရ ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ တာဝန်သာ ဖြစ်ပေသည်။

ဌေးလွင်ဦး

Buddhism, Christian & Islamic Scholar

ကျွန်ုပ်၏ ရှုဒေါင့်မှ ခံစား၍ ရေးသော အချို့စာအုပ်များကို www.islammyanmar.com တွင်ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။